

CRIMINALITATEA MINORILOR

Băncilă Claudia

Această formă este o parte importantă a criminalității generale. Datorită acestui lucru s-au dezvoltat mult cercetările criminologice în acest domeniu, exprimate în lucrări despre criminalitatea juvenilă sau delicvență juvenilă.

Așadar, criminalitatea minorilor cuprinde totalitatea crimelor săvârșite de persoane care nu vîrstă de 18 ani - vîrstă majoratului (recunoscută în legislațiile penale). Până la această vîrstă, orice persoană este considerată minoră, iar la împlinirea acestei vîrste, persoana devine majoră și răspunde penal. Vîrstă la care minorul începe să răspundă penal este de 14 ani, prezumându-se că la această vîrstă are capacitatea înțelegerii faptelor sale.

În delimitarea acestei vîrste, se ține seama de datele dezvoltării biologice, psihologice și sociologice ale omului. Pe baza acestor date, se consideră că experiența de viață, capacitatea mintală, voința nu sunt dezvoltate suficient, iar persoana este încă în dezvoltare și este un minor. La împlinirea vîrstei de 18 ani se presupune că persoana este dezvoltată suficient și devine o persoană majoră.

În dreptul penal și criminologie se fac unele distincții, separări, în categoria minorilor, tot după datele arătate de știință, anume: minorul-copil, până la vîrstă de 11-12 ani, minorul-puber, până la vîrstă de 13-14 ani și minoru-adolescent, până la vîrstă de 16-17 ani.

În dreptul penal, minorul este luat în considerare, este răspunzător penal, de la vîrstă de 14 ani, dacă se dovedește normal dezvoltat. În criminologie, se ține seama și de minorul ajuns la pubertate, 11-12 ani, precum și de minorul de 13-14 ani, cu scopul de a cunoaște cauzele pentru care acești minori săvârșesc așa de devreme infracțiuni și cu scopul de a se cunoaște mai îndeaproape vîrstă de la care începe comportarea infracțională.

Cercetările criminologice arată, într-adevăr, că infracțiuni se comit de la vîrstă fragedă. Astfel, J. Leaute în lucrarea "Criminologie et science penitentiaire" menționează că la 100000 locuitori există infractori până la vîrstă de 14 ani în procent de 3,22 %. De asemenea, F. Ștefănescu-Goangă, Al. Roșca și S. Cupcea în lucrarea "Adaptarea socială" arată că sunt infractori și în vîrstă de 7-9 ani (la o populație de aceeași vîrstă), iar infractorii între 10-14 ani sunt infractori într-un procent de 3,27 % (la o populație de aceeași vîrstă). Din punct de vedere penal ei nu răspund, dar li se aplică măsuri educative.

Infracțiunile cele mai frecvente comise de acești minori sunt cele ce privesc disciplina familială și școlară - vagabondajul - cerșetoria, cele ce privesc bunurile - furturi mărunte, precum și unele infracțiuni față de persoanele cu care vin în contact - loviri, distrugeri. Într-un raport, prezentat la un Congres la Națiunile Unite în anii 1957-1958 pentru prevenirea crimei și tratamentul minorilor delincvenți se dau câteva date interesante cu privire la numărul participării minorilor la criminalitate și cu privire la felurile infracțiunilor comise de minori. Vom da câteva cifre cu titlu de exemplificare și orientare generală. Astfel, numărul minorilor între 10 și 17 ani condamnați în SUA de tribunale a crescut de două ori și jumătate, în timp ce populația juvenilă între 10 și 17 ani a crescut de două ori și jumătate, în timp ce populația juvenilă între 10 și 17 ani a crescut doar cu 25%. În anul 1958, numărul minorilor condamnați a crescut cu 8%; în același an, 47% din delictele grave au fost comise de minori. După felul infracțiunilor comise de minori, rezultă: omoruri 8,5%, violuri 18,8%, tâlhării 27,6%, furturi prin spargere 51,4%, furturi de mașini 64,4%.

Creșterea fenomenului delincvenției juvenile reprezintă și pentru județul Bihor o problemă socială de o deosebită actualitate, ce se amplifică pe fondul situației anomice prin care trece societatea în momentul de față, dar care moștenește în același timp grave tare ale societății